

δρως ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος. Εὐτυχῶς εἶχε φθάσει πρὸς ὁλίγον καὶ ὁ γενναῖος καὶ ἀκούρατος Μ. Μελλισιώτης ἐπὶ κεφαλῇ τινων ἐγχωρίων καὶ 40 ἐθελοντῶν τοῦ Μήτσα, οἵτινες εὐτυχῶς κατέλαβον τὸν παρὰ τὸν Κορυμπὲν λόφον. Ἱππεῖς καὶ ἵπποι εἶχον ἤδη πεινάσει καὶ ἀποκάμει, οἱ συνάδελφοι τοῦ Κοκκινίδου τὸν προέτερον νὰ ἀπέλθωσιν ὡς δύοντες ἤδη τοῦ Ἥλιου καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἀποσυρμένον, ἀλλ' ὁ ἀκόρεστος πολέμου Ἡρακλῆς ἐρεθισθεὶς καὶ ἀπὸ λόγους τινὰς προκλητικὰς τῶν Τούρκων, διότι κατ' ὅλον τὸ διάστημα οἱ ἡμέτεροι ἀντήλασσον σαρκασμῶς καὶ ὕβρεις μετὰ τῶν Τούρκων, παρεκίνησε τοὺς συμπολεμιστὰς του καὶ διὰ τελευταίαν φορὰν νὰ ὁρμήσωσι κατὰ τῶν ἐχθρῶν, αὐτοὶ δὲ φιλοτιμούμενοι τὸν ἡκολούθησαν καὶ ὤρμησαν θαρράλως διὰ τετάρτην φορὰν κατὰ τῶν ἐχθρῶν, οὓς κατεδίωξαν πέραν τῆς Γαζανῆς Καμάρας πλησιάζοντες αὐτοὺς ἐντὸς βολῆς σκαγίων. Τότε οἱ ἐχθροὶ καὶ πάλιν τοὺς ὑπέδελον διὰ σφοδρῶς πυροβολισμοῦ, καὶ φωνὴ σπαραξικάρδιος ἤκούσθη «Παναγία μου,» καὶ ὁ δυστυχὴς ἐπέσε τοῦ ἵππου του κρημασθεὶς εἰς τὴν ἀνθάραν ἐκ τοῦ δεξιῦ ποδός. Πάραυτα οἱ περὶ αὐτόν, Καλημεράκης (Γαμβρός του) καὶ ὁ γενναῖος ἀρχηγὸς Ἀγγελιδάκης ἐπέξυσαν ἵνα τὸν λάβωσιν, ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ ἐχθροὶ ἐνοήσαντες τοῦτο ἀλλοῦ ἐπυροβόλουν κατὰ τοῦ σωροῦ τῶν ἑνδεκα ἄνευ βλάβης, μολὶς ἐπρόλαβον νὰ λάβωσι τὰ ὅπλα τοῦ ἡρωϊκῶς πεσόντος καὶ ὑπὸ ἀπολύτου ἀνάγκης βιαζόμενοι ἐγκατέλιπον τὸν ἥρωα ἐπὶ ζῶντα εἰς τὴν μανίαν τῶν θηριωδῶν Τούρκων. Καὶ οἱ μὲν ἱππεῖς ὑπὲρ τοὺς 400! κατεδίωκον παρὰ πόδας τοὺς ἡμετέρους 10 ἥδη ἐναπομείναντας, οἵτινες εὐτυχῶς ἔλαβον τὴν πρὸς τὸν Κορυμπὲν ἀγροῦσαν διότι ἄλλως ἀφεύκτως ἦθελον ἅπαντες κατακρουσθῆναι, ἂν οἱ ἐκεῖ 40 τοῦ Μήτσα δὲν ἐκράτουν τὴν ὁρμὴν τῶν ἐχθρῶν διὰ ζωηροῦ πυρός. Οἱ δὲ περὶ ἐχθροὶ ἐπιτεσόντες κατὰ τοῦ δυστυχῆς ὀίλου μας Ἡρακλέους κατακρουσθῆσαν αὐτὸν μακρῶς, ὥστε ὁ πρὸ ὀλίγου πλήρης ζωῆς, πλήρης μέλλοντος ἐνδοξοῦ, πλήρης νεότητος καὶ καλλονῆς, τὴν ὥραν ταύτην κεῖται ἀμορφος καὶ εἰς φρικτὴν τεμάχια διεσπαρμένα εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Γάζη. Ἡ λύπη ἡμῶν ἐπὶ ἐπαυξάνει, διότι δὲν εὐτυχίσασμεν τοῦλάχιστον νὰ λάβωμεν τὸ σῶμα του, ὅπως ἐνταφιάσωμεν αὐτὸ καὶ τῷ ἀποδώσωμεν δέοντως τὰς τελευταίας ὁρμητικὰς τιμὰς. Ὡ φίλτατε, συγχώρησον τὸ ἀσυνάρτητον τῆς παρούσης μου, ψυχικὴ ἀλγυδιὸν με κατασπαράττει, τὰ δάκρυα ἀφθονῶς ῥέουν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν μου. Ἀπὸ τὰ μεσάνυκτα ἤδη γράφω, γράφω οὐχὶ τὴν δόξαν, οὐχὶ τὰ κατορθώματα τοῦ φιλότατου μας Ἡρακλέους, ἀλλὰ τὴν σπαραξικάρδιον εἰδήσιν τοῦ θανάτου τοῦ προσφιλεστάτου ἡμῶν ἥρωος Κοκκινίδου! Ποῖος δὲ Κρῆς ἢ ξένος γνωρίσας αὐτὸν καὶ τὴν ἰκανότητά του δὲν θέλει χύσει ἐν δάκρυ λύπης εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀξιαγαπήτου τούτου νέου;

Ἐξ ὑμῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι Κρητῶν ἐξαρτάται νὰ ὠρελῇθε ταύτην ἐπὶ κοινῇ δυστυχίᾳ ἡμῶν, ὅπως ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Ἡρακλέους τιμῆσατε ὁλόκληρον τὴν Κρήτην ἐν Ἑλλάδι. Ὁ κρατὸς ἡμῶν καὶ τοῖς πάντων στερούμενος θέλει προσφέρει τὸν ὀβολὸν του καὶ θέλει νηστεύει κατὰ διαταγὴν τῆς Ἐπιτροπῆς μίαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, ὅπως ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς οικονομίας ταύτης ἀνεγείρωμεν μνημεῖον ἄξιον τῆς δόξης τοῦ ὑπὲρ πατρίδος πεσόντος ἡρωϊκῶς πεποθῆμεν δὲ ὅτι καὶ ὑμεῖς, πρὸ πάντων οἱ ἐν Ἑρμοπολὶ φίλοι του, θέλετε τιμῆσαι δέοντως τὴν μνήμην του πρὸς δόξαν τῆς φίλης πατρίδος μας. Παρακαλοῦμεν προσέτι ἡμᾶς, νὰ συνεννοήσῃτε μετὰ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Σύρου, ὅπως ἀπὸ κοινοῦ τελέσῃτε μνημόσυνον ἄξιον τοῦ φονευθέντος, καθόσον ἡμεῖς ὡς γνωρίζετε στερούμεθα, καὶ τῶν ἀναγκαίων μέσων, τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅπως πράξωμεν τὸ τελευταῖον χριστιανικὸν τοῦτο καθήκον.

Ὁ ἀείμνηστος ἡμῶν φίλος ἐπληρώθη ὀλίγον κάτωθεν τοῦ ὀμφαλοῦ, ἡ σφαῖρα διελθούσα συνέτριψεν τὸ ἱερὸν ὅστον. Ἐπληρώθη τὴν 2 τρέχοντος ἡμέραν Σάββατον 12 1/4 τοῦρμιστὶ τὸ ἐσπέρα· ὥστε μετὰ τῆς δύσεως τοῦ Ἥλιου τὴν 2 ἔδωσε καὶ ὁ ἡρωϊκὸς βίος τοῦ ἀτρόμητου ἡμῶν ἀρχηγοῦ. Πῶς θέλωμεν τὸν ἀναπληρώσει, πῶς θέλωμεν ὑποστηρίξει τὸ θάρρος τῶν ἀπαρηγορήτων στρατιωτῶν αὐτοῦ ἀδελφον.

Τὴν φρικτὴν εἰδήσιν καὶ περιγραφὴν τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐμάθομεν τὰ μεσάνυκτα τῆς 2 πρὸς τὴν 3 ἱσταμένου παρὰ τῶν συναδέλφων του Κατεχάκη καὶ Ἀγγελιδάκη. Ἐκ τῆς μεγίστης ὀλῖψός μου δὲν ἔχω δύναμιν νὰ γράψω τακτικὴν ἐκθεσιν διὰ τὸν τύπον, ὅθεν, ἐὰν ἐγκρίνης δημοσίευσεν τὴν παροῦσαν ἐπιστολήν μου, ἥτις εἶναι ἀκριβεστάτη. Ἡ ἀπαίσιος αὕτη μάχη τῆς Γάζης συνήρθη ὑπὸ 150 περίπου χριστιανῶν, ἐξ ὧν οἱ ἑνδεκα ἱππεῖς, καὶ ὑπὸ 1000 περίπου Τούρκων ἐξ ὧν 400 ἱππεῖς, ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐφρονεῖτο μόνον ὁ Ἡρακλῆς καὶ εἰς ἐπληρώθη, ὡς λέγουσιν, ἐκ τῶν Τούρκων μᾶς εἶναι ὅλος ἀγνωστος, ἀλλὰ, κατ' ἂ ἐμάθομεν, ὑπέστησαν ἀρκετὰς ζημίας, ἀκολουθεῖ ὅλω σοὶ γράφει τὰ καθέκαστα.

Ἀὐρὸν ἐκκινεῖ ὁ ἀρχηγὸς γέρον Κόρακας μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸν στρατοῦ καὶ ἄλλων σωμάτων πρὸς συγκρότησιν μάχης μετὰ τοῦ ἐν Γάζῃ συγκεντρωμένου ἐχθρικοῦ στρατοῦ, συγκειμένου ἐκ τεσσάρων, ὡς λέγουσι, χιλιάδων θέλει δὲ προσπαθῆσαι νὰ ἀνεύρῃ, εἰ δυνατόν, καὶ τὰ μέλη τοῦ δυστυχῆς Ἡρακλέους.

Σὲ ἀσπάζομαι ὁ φίλος σου.
Ν. ΛΑΜΠΡΙΑΝΣ.

ΕΠΑΝΟΧΩΡΙΟΝ ΣΕΛΙΝΟΥ 2 Μαρτίου 1868.

Κύριοι.

Τὰ πολεμικά μας κατὰ τὴν παρελθούσαν καὶ ἐνεστῶσαν ἐβδομάδα εἶναι εἰς ζήνησιν. Τὴν τρίτην τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, 21 φεβρουαρίου, ἐκινήσας ὁ ἐχθρὸς στρατὸς ἀπὸ Κάϊναν κατέλαβε τὸ χωρίον Φρὲ καὶ Τζιτζιφέ· οἱ ἡμέτεροι ἅμα πληροφορηθέντες αὐτὸ συνέβρευσαν πανταχόθεν καὶ συσσωμαθθέντες ὑπὸ τὸν Ἀρχηγὸν Κώσταν Βολουδάκη καὶ τοὺς ὀπλαρχηγούς Α. Γογονῆν, Β. Μπουμπολάκη, Ματθαῖον

Μυλωνάκη καὶ Α. Παπαδάκη ἐδίωξαν τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὰς θέσεις του, κληρονομήσαντες αὐτὸν μέχρις αὐτῶν τῶν σπητιῶν των.

Αἱ ζημίαι τοῦ ἐχθροῦ εἶναι πολλαί. Ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐφρονεῖτοσαν δύο ὁ εἰς ἀπὸ Φρὲ καὶ ὁ ἕτερος ἀπὸ Πεμόνια καὶ ἐπληρώθη εἰς ἀπὸ Βαφρέ.

Τὴν 20 ἰδίου σῶμα Κυδωνιατῶν ἐλθὼν ἐπέπεσον αἰφνης κατὰ τῶν εἰς Λάκκους ἐσκηνομένων ἐχθρῶν καὶ τῶν ἐν ἐνθάδῃ αὐτοῦ, ὡς σήκων εἰς τοὺς ἐκεῖ ὠκεδομηθέντας ἱπποὺς ὅπως συλλάβωσι δὴθεν τοὺς γαλατῶν. Οἱ ἡμέτεροι ἀπῆλθον ἀβλαβεῖς, εἰς ὑμᾶς μένει πόσις ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἐπὶ τῇ ἀπώλειᾳ τῶν ἐν γένει!

Τὴν 29 ἰδίου μηνὸς οἱ Σελινιώται ὑπὸ τοὺς ἀρχηγούς των Κ. Κριάρη καὶ Γ. Κοριδῆν ἐπέπεσον κατὰ τῶν εἰς Παλαιόχωρον Σελίνου ἐσκηνομένων τούρκων, ἡ μάχη διήρκεσε ἀπὸ πρωῒας μέχρις ἐσπέρας· οἱ ἐχθροὶ τόσον ἐστενοχωρήθησαν, ὥστε ἠναγκάσθησαν νὰ ὑπερασπίσωνται αὐτοὺς τὰ ἡγυροβόλημένα ἐχθρικά πλοῖα, κανονοβολοῦντα συχνότατα τοὺς ἡμετέρους. Τὰ καθέκαστα τῆς μάχης ταύτης διὰ τοῦ προσεχούς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Τμήματος Χανίων
(Τ. Σ.) ΠΑΠΑ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΒΡΟΥΛΑΚΗΣ, ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΓΓΙΣΟΥΛΑΚΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΑΚΗΣ, ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ζ. ΠΕΡΑΚΗΣ, ΓΩΡΙΓΙΟΣ ΣΙΦΑΚΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Ε.Μ. ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ, 4146 Μαρτίου 1868

Πρὸς

Προχθὲς ἐξελέχθησαν τὰ μέλη τῶν Συμβουλίων κατὰ τὸν νέον διοικητικὸν Κανονισμὸν· εἰκοσιπέντε χριστιανοὶ ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν ἦσαν οἱ ἐκλογεῖς καὶ οἱ ἐκλεγόμενοι. Κατήρτησαν δικαστήριον ἐκ τεχνιτῶν, οἰνοπολῶν καὶ μπακάλιδων, οἱ δὲ ἐκλεγθέντες χριστιανοὶ συμβούλοι εἰσὶν ὁ Ἰωάννης Νικολετᾶκης, Ὁνούριος Βλαστός, Ν. Μπιστάκης, Ἐμ. Καυγαλάκης καὶ Ἀναγνώστης Καραμανωλάκης. Τούτους ὡς καὶ πάντα ἄλλον ὑπηρετοῦντα Τούρκους παραδίδομεν εἰς τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα, καὶ ἅς τοὺς πνίξῃ τὸ αἷμα τῶν ἀγωνιζομένων πατριωτῶν.

Ἐκ πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἔχομεν ἐκ Μυλοποτάμου καὶ τῶν ἄλλων μερῶν τὰ πάντα βαίνουνσιν αὐτόθι καλῶς, ἡ δὲ διοργάνωσις εἶναι θαυμασιὰ διοικητικῶς τε καὶ στρατιωτικῶς.

Ὁ φίλος σας
ΑΝΑΧΑΡΙΣ.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ 5 Μαρτίου 1868.

Πρὸς

Ἡ δευτέρα ἡμέρα τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἦτον ἀπαίσιος διὰ τὸν ἀνθῶνα τῆς πολυπαθοῦς Κρήτης, στερηθείσης αὖθις ταύτης δύο γνήσια καὶ γενναῖα τέκνα! τὸν Ἡρακλῆν Κοκκινίδην ἀρχηγὸν Μαλεβυζίου καὶ Τεμένους, καὶ τὸν Ἐμμανουὴλ Κρανιωτάκη πληρεξούσιον Πεδιάδος!! Ἀμφότεροι δὲ οὗτοι οἱ βλαστοὶ τῆς Πατρίδος τοῦ Μίνως ἐγένοντο θύματα τοῦ ἀκρατήτου πατριωτισμοῦ των καὶ τῆς μεγάλης τόλμης των! Καὶ ὁ μὲν ἀρχηγὸς Ἡρακλῆς Κοκκινίδης ἐφρονεῖτο εἰς Βαγινάκη, θέσιν καμμένην παρὰ τὸ χωρίον «Γάζη» ὥστε μίαν ὥραν ἀπέχον τοῦτο τοῦ φρουρίου Ἡρακλείου, ὁ δὲ πληρεξούσιος Ἐμμανουὴλ Κρανιωτάκης ἐφρονεῖτο ἐπίσης δι' ἐχθρικήν σφαῖρα, ἐντὸς τοῦ χωρίου «Γουδές» τῆς ἐπαρχίας Πεδιάδος κατὰ τὴν μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν Κρητῶν συναφθεῖσαν αὐτόθι μάχην ἐξ ἐφόδου!

Αἱ λεπτομέρειαι τῶν προηγουμένων δύο μαχῶν, γαθὺς καὶ ἑτέρας μάχης ἐξ ἐφόδου συναφθείσης αὐθημερόν, εἰς τὸ χωρίον «Σ κ ο τ ε ι ν ο ν» τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας τῆς Πεδιάδος, ἐλλείπουσιν εἰσέτι· ἀλλ' ἐκ τῶν διαφόρων πληροφοριῶν, ἃς ἐξήτησα καὶ ἔλαβον περὶ τῶν μαχῶν τούτων, ἐξάγεται ὅτι οἱ ἡμέτεροι ὀρμηθῶσιν εἰς αὐτάς 6 νεκροὺς καὶ τριπλασίους τραυματίας, καὶ ὅτι οἱ περὶ τὸν φονευθέντα ἀρχηγὸν Ἡρακλῆν Κοκκινίδην εὐρεθέντες τότε εὐδαίμονι ἱππεῖς ἐπαναστάται, δὲν ἠδυνήθησαν, δυστυχῶς, νὰ λάβωσι τὸ σῶμα αὐτοῦ, οὕτως τὴν κεφαλὴν ἀποκόψαντες ἀπανθρώπως οἱ βάρβαροι ὀθωμανοὶ μετέφερον αὐτὴν ἐν θριάμβῳ εἰς τὰ προπύλαια τοῦ φρουρίου τούτου πρὸς πλειοτέραν δόξαν ἐκδικήσιν καὶ περιφρόνησιν τῶν χριστιανῶν· προκειμένου δὲ λόγου περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ἡρακλέους Κοκκινίδου καὶ τοῦ Ἐμ. Κρανιωτάκη, δὲν δύναμαι ν' ἀποσωπῶ, ὅτι ἡ περίστασις αὕτη ἐλύπησε καίρως ἀπαξάπαντας τοὺς χριστιανούς κατοίκους τῆς νήσου καὶ ἀφῆκε συνάμα μέγα κενὸν εἰς τὴν Κρητικὴν ἐπανάστασιν.!!

Ἐν τούτοις, τὸ ἐπαναστατικὸν πνεῦμα τῶν χριστιανῶν κατοίκων τοῦ τμήματος Ἡρακλείου μετ' ὅλα τὰ κατ' αὐτῶν ἀπανθρώπα μέτρα τῶν Μωαμεθανῶν ἐν γένει, ἐξακολουθεῖ ἐπιδεικνύμενον ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ζωηρόν.

Ἡ ἐνταῦθα διοίκησις ἀπανθρώπως φερομένη καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς μουτιδας ἀκόμη ἀπηγόρευσε πᾶσαν ἐξαγωγήν τροφίμων εἰς τὰ χωρία αὐτῶν, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ἐπαγγέλεται ἄκραν δικαιοσύνην καὶ ἐπιείκειαν ἐνώπιον τῶν ξένων, τούτου ἕνεκα ἔφθασαν καὶ αὐτοὶ οἱ μουτιδες εἰς τὴν μεγαλειτέραν ἀμνηχανίαν καὶ τὴν ἀπελπισίαν.

Σὲ ἀσπάζομαι ὁ ὑμέτερος.
ΑΝΤΑΙΟΣ.

Γωνιάς Μαλεβυζίου τὴν 2 Μαρτίου 1868.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαρχίας Καινουρίου

Πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον τοῦ Τμήματος Ἡρακλείου.

Κύριοι Ἀρχηγεῖ,

Σήμερον λίαν πρωῒ ἐγερόντες μετὰ τοῦ ἐνδοξοῦς πεσόντος ἥρωος συναδέλφου μου Ἡρακλέους Κοκκινίδου, ἡτοιμαζόμεθα

νὰ ἐλθωμεν εἰς συνάντησιν σας ἐν τῷ ἡμετέρῳ στρατοπέδῳ, ὅπως θέσωμεν εἰς ἐνέργειαν τὴν ὑφ' ἡμῶν προπαρασκευαζομένην μεγάλην ἐκστρατείαν. Ἀλλ' ἐνῷ ἡτοιμαζόμεθα νὰ ἱππεύσωμεν αἰφνης ἀκούομεν συνεχεῖς πυροβολισμούς περὶ τὸν Ἀρμυρὸν καὶ Σεβιλῆ. Οὗτοι ἔθεσαν ἡμᾶς εἰς μεγάλας ὑπονοίας καὶ εἰς στενοχωρίαν συνάμα. καθόσον, ὡς γνωρίζετε, τὰ ἡμέτερα σώματα εἶχον περὶ πρὸς δύο ἡμερῶν πρὸς τὴν αὐτὴν κεντρικὴν στήθεον. Ἐν τούτοις οἱ ἐνταῦθα παρευρεθέντες τρεῖς ἀρχηγεῖς Ἡρακλῆς Κοκκινίδης, ὁ ἀρχηγὸς Μπον. Χαράλ. Ἀγγελιδάκης καὶ ἐγὼ, συναβροίσαντες ἐνῷ ἡμετερον περὶ τοὺς 150 μετ' ὧν καὶ τρισκαίδεκα εἰς, ἥτοι οἱ τρεῖς ἀρχηγεῖ, ὁ πεντακοσί-αρχος Ἰωάννης Νικολητᾶκης, ὁ Νικόλαος καὶ Στέφανος Καπετανάκης, ὁ Στέργιος Σταυρουλάκης, ὁ γαμβρός τοῦ ἀειμνήστου Ἡρακλείου Μιχ. Καλημεράκης, ὁ Γεώργιος Κολουδάκης ὁ ἀνεψιὸς σας Ἀντώνιος Χιωτάκης, ὁ Δημήτριος Μπουλούμπας, ὁ Γεώργιος Σαβιδάκης καὶ ὁ Ἀναγνώστης Τρουλιανός, οἱ πλείστοι μετὰ ἐκλεκτῶν ἱππῶν, κατέβημεν εἰς Σεβιλῆ, ὅθεν, ἰδομεν περὶ τοὺς χιλιούς πεζοὺς ἐντοπίους Τούρκους πέραν τῆς Γεφύρας τοῦ Γάζη καὶ πεντακοσίους ἱππεῖς ἐντοπίους καὶ Κιρκασίους τὸ πλείστον. Αὐτοὶ ἐπέτειθμεν πάραυτα κατ' αὐτῶν, τοποθετήσαντες πρῶτον τοὺς πεζοὺς εἰς τὸν ἀναθεν τοῦ Σεβιλῆ βουνίσκον. Παρακολούθησε δὲ ἡμᾶς μετ' ὀλίγον καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ σωματάρχου Α. Μήτσα Καπετᾶν Μπίλιος. Ἀν καὶ δὲν εἶχομεν σκοπὸν πρὸς πόλεμον, ὡς στερούμενοι τῶν ὑμετέρων ὀδηγῶν, οὐχ' ἤπτον ὅμως ἡ φιλοτιμία ἡμῶν μᾶς ἐκέντησε νὰ προσβάλωμεν τοὺς ἐχθροὺς ἀπὸ ἀπᾶς συνητήθημεν μετ' αὐτῶν. Ἐν τούτοις ἡ πάλιν ἤρξατο Κ. Ἀρχηγέ, μετὰ τοσαύτης ἐκατέρωθεν πεισμονῆς καὶ καρτερίας, ὥστε πολλὰς ἡλώμεν καὶ εἰς χεῖρας, πρὸ πάντων οἱ ἱππεῖς, εὐρίσκοντο ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ὀπίσθεν ἡμῶν τοποθετημένων πεζῶν, ὧν τὸ πῦρ ἦτον ἀκατάπαυστον καὶ λίαν ζωηρόν. Εἰς τὴν πρώτην ἡμῶν ὁρμὴν παραχρῆμα τὸ ἱππικὸν τοῦ ἐχθροῦ ἀπὸ βήτης διέτληε τὴν γέφυραν τοῦ Γάζη καὶ συσσωματωθὲν ὀλίγον αὐτῆς ἐπέμπε κατ' ἡμῶν βροχὴν μολυβδίνων σφαιρῶν· μετὰ μίαν δὲ ὥραν ἀκατάπαυστον πάλιν, ἡμεῖς ὑπεκρίθημεν ὑποχώρησιν ἐνταῦθα, ἀκροβολίζοντες πρὸς τὴν ἀναφύρειαν τοῦ Σεβιλῆ, ὅπως σύρωμεν τὸ ἱππικὸν τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὰ ἐνταῦθεν τῆς Γεφύρας, ἵνα καὶ πάλιν ἐπιτεσώμεν κατ' αὐτῶν εἰς συμπλοκήν. Οὕτω καὶ ἐγένετο. Οἱ ἐχθροὶ ἤλθον πρὸς ἡμᾶς καὶ μετὰ τινὰς σφαῖρας ὀρμήσαντες κατ' αὐτῶν, οἵτινες τραπέντες καὶ πάλιν εἰς φυγὴν, ἐστενοχωρήθησαν σπουδαίως εἰς τὴν διάβασιν τῆς στενῆς γεφύρας, ἐνθα καταφθίσαντες αὐτοὺς ἐφρονεῖσάμεν πολλοὺς διὰ τῶν πιστολίων καὶ εἰς συμπλοκὴν ἤλθομεν διὰ τῶν μαχαίρων. Τοιαῦτα συμπλοκάς καὶ τοιαύτην πάλιν εἰς ὀλίγας μάχας ἐνθυμοῦμαι, ὅτι ἔλαβον χώραν Κ. Ἀρχηγέ, κατ' ἂς ὀδήγεις ἡμᾶς. Εἰς τὰς συμπλοκάς τῆς σημερινῆς μάχης ἐνθυμήθη τὰ κοταροκτυπήματα τοῦ ποιήματος τοῦ Ἐρωτοκρίτου μας. Ἐν τούτοις ἡμεῖς πάραυτα, ἀπὸ οἱ ἐχθροὶ διέτλησαν τὴν γέφυραν ἐπανέκλυσαν βραδέως καὶ ἀκροβολιστικῶς εἰς Σεβιλῆ πάλιν, ὅτε ἤδη εἶχεν ἐπέλθει τὸ σκότος τῆς νυκτὸς καὶ ἐσκεπτόμεθα ν' ἀναχωρήσωμεν εἰς τὰ ἴδια, οἱ δὲ Τούρκοι ἐσπευδον πάλιν βραδέως πρὸς ἡμᾶς. Ἀλλ' ὁ Ἡρακλῆς πλήρης ζωηρότητος καὶ προθυμίας εἶπε, «παιδιά ἐλάτε ἀκόμη νὰ κάμωμεν τὴν τελευταίαν γιούργιαν πανηγυρικώτερα καὶ ἐπειτα ἀναχωροῦμεν, τώρα μάλιστα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σκότους ἀξίζει νὰ γλεντήσωμεν καλᾶ». καὶ ναι, καὶ ἐμπρός, ἐμπρός, παιδιά ὅλοι ὁμοφώνως καὶ ζωηρότατα φωνάζαντες ἐκέντησαμεν τοὺς περωτοὺς ἱπποὺς μας ὁδεύσαντες κατὰ τῶν ἐχθρῶν, μολὶς δὲ πλησιάσαντες τοὺς Τούρκους ἱππεῖς εἰς ἀπόστασιν 30 βημάτων καὶ ταῦτοχροῦς ἱππεῖς καὶ πεζοὶ προσέβαλον ἡμᾶς διὰ γενικοῦ πυρός, ὅτε ἐχθρὴ φονερά σφαῖρα διεπέρασε τὸν γενναῖον ἀρχηγὸν Μαλεβυζίου καὶ Τεμένους Ἡρακλῆν Κοκκινίδην, οὕτως ὁ θάνατος θέλει μαράνει τὰς καρδίας ἡμῶν ὅλων ἐπὶ πολὺ. Ἀγνοοῦμεν μέχρι τῆς ὥρας τὸν ἀριθμὸν τῶν πεσόντων ἐχθρῶν. Ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων οὐδεὶς ἄλλος ἐφρονεῖτο εἰμὴ ὁ ἀθάνατος καὶ ἐνδοξος Ἡρακλῆς.

Διὰ τὰ περαιτέρω ἀναμένομεν τὰς ὑμετέρας διαταγὰς.

Ὁ Ἀρχηγὸς
ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ.

ΧΑΝΙΑ, 4 Μαρτίου 1868.

Καὶ ταύτην τὴν ἐβδομάδα ἐγένετο μάχη εἰς Ἀποκόρωναν καὶ Σελίνον. Ὁ Μεχμέτ Ἀλῆ πασάς, ὁ διευθύνων τὸν στρατὸν τοῦ Ἀποκόρωνου, ἐπάσχιζε διὰ παντός τρόπον νὰ περικυκλώσῃ τὸν κ. Ζιμπρακάκη καὶ αἰχμαλωτίσῃ αὐτόν, ἀλλ' ἀπέτυχεν, διότι γενναῖως ἀπεκρούσθη ὑπὸ τῶν ἡμετέρων καὶ ὑπέστη οὐκ ὀλίγας ζημίας. Ἀγνοοῦνται αἱ ζημίαι ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καθὼς καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς μάχης τοῦ Σελίνου, ἣν διεύθυνεν ὁ ἀτρόμητος Χατζῆ Μιχαῆλης.

Ὁ νῦν διοικητὴς τῆς νήσου μας Χουσεῖν πασάς βλέπων ὅτι δὲν δύναται νὰ σβῇ τὴν ἐπανάστασιν διὰ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, ὅσας ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγὰς του, πασχίζει ἤδη διὰ παντός μέσου καὶ ὀπλίζει τοὺς ὑποτεταγμένους χριστιανούς, πληρώων αὐτοὺς μετ' ἐπερόχους μισθοῦ, ἵνα πολέμωσι κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν. Τὸ ὑποσχεῖται τοῦ Τζε-νῆ καὶ ἄλλων τινῶν καταγίνεται εἰς τὸ μέτρον τοῦτο! Διὰ τῆς ἀπάτης προσπαθοῦσι νὰ σύρῳσιν εἰς τὰ δίκτυά των καὶ διὰ νὰ τοὺς ἐνθαρρύνωσι περισσότερον τοὺς προπληρώνουν τρία μηνιαία καὶ διδοῦν αὐτοῖς ἀφθονον ἄρτον καὶ ἄλλα τροφήματα. Τὴν παρελθούσαν παρασκευὴν ὀπλισαν τεσσαράκοντα πέντε ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν ἐνὸς Παπαδάκη, ἔχουσι δὲ σκοπὸν νὰ συστήσωσιν εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας. Τὸ μέτρον τοῦτο, ὅπερ ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν προδοτῶν τῆς πατρίδος, εἶναι βέβαιον, ὅτι ἀποτυγχάνει, ἀλλ' εἶναι λυπηρὸν νὰ εὐρίσκωνται τοιοῦτοι προδοταί, τοιαῦτα ἐνεργούντες καὶ πράττοντες. Ἐλήφθησαν δὲ τὰ κατάλληλα μέτρα ἐκ μέρους τῶν ἐπαναστατῶν.

Οι Ὀθωμανοὶ εἰσὶ καὶ πάλιν ἀπλησιζόμενοι.
Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐφθάσαν ἐσχάτως 200 στρατι-
ποκρόναι. Ὁ Σάββα πασσάς διαμένει εἰσέτι εἰς Καϊνάν, μὴ
δυναμένος νὰ προχωρήσῃ.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, 5 Μαρτίου 1868.

Ἀπευκατὰ καὶ ὀλιγοὶ ἔγω νὰ σὰς ἀναγγείλω σήμερον.
Ὁ γενναῖος ἀρχηγὸς Μαλεβοζίου καὶ Τεμένους, ὁ ἥρωας
Ἡρακλῆς Κοκκινίδης, ὁ πρὸ ὀλίγων εἰσέτι ἡμερῶν ἐπανελ-
μα τῆς ἀνδρείας καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ του. Ἦ ἐπανάστασις
ἀπώλεσεν ἕνα ἐκ τῶν γιγάντων αὐτῆς, ἡ Ἑλλάς ὀφείλει νὰ
ὀρμήσῃ τὴν σπέρην ἐνὸς διακεκριμένου τέκνου τῆς. Ὁ
μακαρίτης εἶχε καταβῆ εἰς Γάζην 3/4 τῆς ὥρας μακρὰν τῆς
πόλεως μας τὸ παρελθὸν σάββατον καὶ συνεκρούσθη μετὰ τὸς
ἐκεῖ εὐρισκόμενους ἐντοπίους ὀθωμανοὺς ἄγων 120 πολέμι-
στὰς μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ 41 ἱππεῖς. Ἀμέσως ἐξήλθον ἐκ
τοῦ φρουρίου πρὸς ἐπικουρίαν 300 Κιρκάσιοι ἱππεῖς καὶ πλη-
θος τακτικῶν καὶ ἀτάκτων. Τρεῖς ἐξώρμησαν οἱ βάρβαροι ἄ-
παντες κατ' αὐτοῦ καὶ τρεῖς καταδιώξαν αὐτοὺς μετὰ τῶν 41
ἱππέων του μόνον, ὅτε σφαῖρα ἐχθρική διέπερασεν τὴν κοιλίαν
του, οἱ δὲ σύντροφοί του μετὰ γενναίαν ἀντίστασιν ἠναγκά-
σθησαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ πτώμα του μὲν ὡς προφθάσαν-
τες νὰ λάβωσι τὰ ὅπλα του. Οἱ βάρβαροι ἀποκίψαντες τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ εἰσέτι ζῶντος, ἔφερον ἐξώθεν τῆς πόλεως, τὸ
δὲ ὑπόλοιπον σῶμα του ὁ αἰματορροῦς υἱὸς τοῦ Ρεσίτ πασσά
σύρων ὀπίσθεν τοῦ ἵππου του μετέφερεν εἰς τὴ μετόχι τοῦ
Βελή πασσά, ὅπου ἤναψαν μεγάλην πυρὰν καὶ παρέδωκαν
αὐτὸ εἰς τὰς φλόγας ἐν τῷ μέσῳ ἀγρίων ἀλλολαγμῶν χα-
ρᾶς καὶ ἐκδικήσεως.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν μάχαι ἑτεραι συγκροτήθησαν εἰς τὰ χω-
ρία Γουδες καὶ Σκοτεινὸν ὑπὸ τῶν γενναίων ὀπλαρχηγῶν
Ἑμμ. Κρανιωτάκη καὶ Κοκκινῆ ἀγόντων 600
διαλεκτοὺς ἀμφοτέρω οὗτοι ἐπρόξενον θάνατον εἰς τὰς ἐχ-
θρικός ὁρδὰς κλεισθεῖσας ἐντὸς τοῦ χωρίου, ὅτε σφαῖρα ἐχ-
θρική διεπέρασε τὸν ἕνα ἐκ τῶν ὀπλαρχηγῶν καὶ πληρεξού-
σιον Πεδιάδου Ἑμμ. Κρανιωτάκη, περὶ τὸ σῶμα τοῦ ὁποί-
ου συνεκροτήθη μάχη φοβερά καθ' ἣν ἐφρονέθησαν ἐκ τῶν ἡ-
μετέρων ἐκτὼ καὶ ἐτραυματίσθησαν περὶ τοὺς δέκα, ἀλλ' ἐκ
τούτου οἱ ἡμέτεροι κατέρωθον νὰ λάβωσι τὸ πτώμα αὐτοῦ
ἐστεμμένον μετὰ δάφνας δόξης. Εἶθε ἡ θεὰ πρόνοια νὰ δώσῃ
πέρας σύντομον πλεόν εἰς τὰ δεινοπαθήματα ἡμῶν καὶ ἡ Εὐ-
ρώπη νὰ συγκινήθῃ ὑπὲρ τῶν μαρτύρων τῆς ἐλευθερίας.

ΜΑΧΗ ΕΝ ΜΑΛΑΘΥΡΩ.

Τὴν 11 τοῦ παρόντος συγκεντρωθεὶς ὁ ἐν Καστελλίῳ καὶ
Σφακιώτῳ τῆς Κεσσάμου ἐχθρὸς, πλεόν τῶν πέντε χιλιάδων,
ἐξεστράτευσε τὴν ἐπιούσαν λίαν πρωτὶ διὰ Μαλαθύρου, εἰς
τὸ κέντρον τῶν ἐπαναστατῶν εὐρὸς δὲ τὴν εὐκαιρίαν καθ' ἣν
ἡμέρα αὕτη εἶχε διασκορπίσει τοὺς ἐπαναστάτας εἰς τὰ δι-
άφορα χωρία (χάριν τῆς ἀποτυρώσεως). Τὸ μικρὸν λοιπὸν σῶ-
μα τὸ εἰς Μαλαθύρον εὐρισκόμενον περὶ τὸν ὀπλαρχηγὸν Μ.
Καρτσόνην, ἀπεσύρθη εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ χωρίου εἰς τὴν θέ-
σιν Μπαλιανᾶ περιμένον ἐκείσε, ὡς καταλλήλου οὔσης τῆς θέσε-
ως, νὰ προσβάλλῃ τὸν ἐχθρὸν, συναίμα δὲ εἰδοποιηθέντες καὶ οἱ ἐν
Μουρὶ Γιαννουδοβαρδάκης, Ν. Μαρκαντωνάκης καὶ Ντρουζίνης
κατέλαβον τὸ πρὸς τὸ Δ. τῆς Μαλαθύρου μέρος, τὸ διαχωρίζον
αὐτὴν ἀπὸ Μουρὶ ὁ ποταμὸς Σααλίου. Καταλαβὼν δὲ μέρος
τοῦ ἐχθροῦ τὴν πρὸς βορρᾶν τῆς Μαλαθύρου θέσιν (Καστρί),
ἤρχισαν οἱ ἡμέτεροι οἱ ἐν τῇ θέσει Μπαλιανᾶ, ὡς ἐβρέθη, με-
τὰ τοῦ ὀπλ. Μ. Καρτσόνη, Ἀρτεμ. Αἰνιάνη καὶ τοῦ Κα-
σιτ. Τζανῆ Καρτσονάκη, Σπυρ. Καρτσονάκη καὶ τοῦ πληρε-
ξουσίου Ἰωάν. Παπαγιαννάκη καὶ τῆς Ὀργανικῆς Ἐπιτρο-
πῆς Θ. Ἀντωνοβαρδάκη τὴν κατ' αὐτοῦ προστάσιν, ἥτις ἐ-
ξήκολούθη ζωνοτάτα, ἐξακολουθούσης δὲ τοιουτοτρόπως
τῆς μάχης τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐχθροῦ κατελθὼν ἐκ τῆς θέσεως
Σκάλα, εἰσῆλθεν ἐντὸς τοῦ χωρίου, ἔκαυσε τὰ λείψανα τῶν
ἄλλοτε ἐναπολειφθεῖσθαι οἰκίων καὶ ἐπροχώρει κατὰ τῶν ἡ-
μετέρων τότε ἤρχισεν ἐξ ὧν τῶν μερῶν τὸ πῦρ νὰ διασταυ-
ροῦται πανταχόθεν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, τὸ ὅποιον διέτρεσε πλε-
ον τῶν ἐξ ὧν, καὶ μὴ δυνήθεις εἰς τέσσαρας κατὰ τῶν
ἡμετέρων ἐφύδους, τὰς ὁποίας ἐπραξαν νὰ προχωρήσωσιν, ἡ-
ναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσωσιν, ὅπου κατὰ τὴν ὑποχώρησιν
εὐρόντες τὸν ἐσχατόντηρον Τζανῆν Κοκολάκην κεκρυμμένον
εἰς τὴν δόσος τὸν ἐφόνευσαν.

Ἐκ τῶν ἡμετέρων οὐδεὶς ἐπαθε, ἐνθ' ἐκ τοῦ ἐχθροῦ, ἐκτὸς
τῶν πληγωθέντων, ἐφρονέθησαν πολλοὶ, μεταξύ τῶν ὁποίων
καὶ εἰς ἀξιομακίως.

Ἵσχυρῶν δὲ τοιουτοτρόπως ὁ ἐχθρὸς ἐδιώκετο παρὰ τοῦ
ἐν Μπαλιανᾶ σώματος μέχρι Προδρόμου, ὅπου φρονέσαντες
ἑτέρον γέροντα ἐπροχώρου εἰς τὰς σκηνὰς τῶν ἐκ Σφακιώ-
τον, ἀλλὰ προσβλήθεις παρὰ τοῦ ἐν Κακοπέτρῳ Χαιτῆ Μι-
χάλη, Μαυρογένη καὶ τοῦ σώματος τῶν Ρουμάτων, ἠναγκά-
σθη νὰ συνάψῃ μάχην, ἥτις διήρκεσε μέχρι τῆς νυκτὸς καὶ
καὶ ἡς τὰ καθεκαστα, παρὰ τοῦ Χατῆ Μιχάλη.

Μουρὶ τὴν 15 Φεβρουαρίου 1868.

Ὁ Ἀρχηγὸς
Δ. ΣΚΑΛΙΑΝΣ.

Ἐγένετο κατ' αὐτὰς ἐναρξίς ἐν τῷ ναυπηγείῳ τῶν ΚΚ.
Σπρούδωφ (κειμένῳ πλησίον τῆς Τεργέστης) τῆς κατασκευῆς
τῆς ὁρακοφόρου ἐλληνικῆς καβέτας «Ὀλύμπ», χωρητικότη-
τος τῶν 1500 ὡς ἔγγιστα. Τὸ πλοῖον τοῦτο ναυπηγούμε-
νον ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ ἐμπείρου Κ. Σπυρίδωνος Μόστρα,
θα ἦναι τετελειωμένον ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Ἡ ἐπίσημος «Ἐφημερίς τῆς Πετροπόλεως» διαψεύδει τὴν
ἐκ Παρισίων ἀναγγελλομένην εἰδήσιν ὅτι ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις

διέταξε δᾶθον τὸν ὑποναύαρχον Βουτακῶφ νὰ μὴ μεταφέρῃ
πλεόν εἰς τὴν Ἑλλάδα οἰκογενεῖας Κρητῶν.

Ὁ φιλέλληνας Κ. Σκίνερ, μεταβὰς ἐσχάτως εἰς τὴν Ἀμερι-
κὴν, ὅπως ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τοῦ ἀγώνος τῶν Κρητῶν ἔγραψε
πρὸς τὸν ἐν Παρισίους διατρίβοντα καὶ πρῶτον ἐν Κρήτῃ συν-
αθλήτην αὐτοῦ τὴν ἐπομένην ἐπιστολήν.

Νέα Ὑόρκη, 16 Φεβρουαρίου. — Εὐρὸν ἐνταῦθα ζῶ-
ντα συμπάθειαν ὑπὲρ τῶν Κρητῶν, ἐλπίζω δὲ ὅτι ἡ περιουσία
μου δὲν θὰ ἀποβῇ ἀνωφελὴς πρὸς τὸν ἐλληνικὸν ἀγῶνα. Προσ-
παθὼ νὰ διοργανίσω φροντὸν νοσοκομεῖον (h6pital ambulant)
διὰ τὸν ἐν Κρήτῃ πόλεμον, προτίθεμαι δὲ νὰ ἀπέλθω ἐγὼ
αὐτὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ αὐτόθεν εἰς Κρήτην, κατὰ τὸν
προσεχὴ μᾶζον, ὅπως ἐπιστάσῃ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἔρ-
γου τούτου. Ὅποταν γράψω εἰς Ἀθῆνας, ἀναγγεῖλατε τὴν
ἐκδοσὶν τῆς εἰς Ἀμερικὴν ἀποδημίας μου, πρὸς ἐνθάρρυνσιν
τῶν φίλων μας Ἑλλήνων.

(Ἐκ τῆς ἐφημερίδος «La question d'Orient».)

Καθ' ἃ γράφουσιν ἐκ τῶν ὀχθῶν τοῦ Δουναβίου εἰς τὴν
Αὐγουσταίαν Γενικήν «Ἐφημερίδα» μετ' ὅλας τὰς διαμαρτυ-
ρήσεις τῶν μεγάλων δυνάμεων, οἱ αὐτοὶ συναχθέντες ἐθε-
λονταὶ κατέρωθον ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ ὀπλαρχηγοῦ Φιλίπ-
που Τὸς, νὰ περάσωσι τὸν Δουναβίον καὶ εἰσδύσωσιν εἰς τὸ
ἐνδότερον μέρος τῆς Βουλγαρίας.

Ἰταλικὸς στρατάρχης ἀπέρχεται κατ' αὐτὰς εἰς τὴν ἀνατο-
λιν. Ὁ πρίγκηψ Ἀμεδαῖος, δευτερότοκος υἱὸς τοῦ βασιλέως
διωρίσθη ὑποναύαρχος.

Ἦ εἰς Βερολίνον ἐκδρομὴ τοῦ πρίγκηπος Ναπολέοντος ἀπ-
ασχολεῖ τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον καὶ τὰ περὶ αὐτῆς σχόλια
εἶναι τοσοῦτον μάλλον ποικίλα ὅσον τοῖς πᾶσιν ἀγνωστοὶ εἶ-
ναι ἡ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ πρώην βασιλέως τῆς Βαυαρίας ἀνατε-
θεμένη ἀποστολή. Ἀναγράφουσιν τὰ κυριώτερα τῶν περὶ
τούτου λεγομένων. Κατὰ τοὺς μὲν, ὁ πρίγκηψ Ναπολέων
παρηγγέλθη νὰ ἐξοδητοκοπήσῃ ἐάν τῷ ὄντι ὑφίσταται ἡ
ὀρυζομένη ῥωσσοπρωσικὴ σκυμαχία, ταύτης δὲ ὑποταθεί-
σης, μέχρι τίνος προβαίνουν αἱ πολιτικαὶ σχέσεις καὶ συν-
εννοήσεις τῶν δύο ὁμίρων ἐπικρατεῖων. Κατὰ τοὺς δὲ, ὁ Να-
πολέων γινώσκει μὲν ἀκριβῶς τὴν πρὸ πολλοῦ ὑπάρχουσαν
ῥωσσοπρωσικὴν σκυμαχίαν, διὰ τοῦτο δὲν ἐστειλεν εἰς Βε-
ρολίον τὸν ἐξάδελφόν του, ὅπως διενεργήσῃ διὰ θελατικῶν
ὑποσχέσεων τὸν χωρισμὸν τῶν δύο σκυμαχῶν. Κατ' ἄλλους,
ὁ πρίγκηψ Ναπολέων ἀφίκετο εἰς Βερολίνον ἵνα διαπραγμα-
τευθῇ κυρίως τὸ πολωνικὸν ζήτημα καὶ προτείνῃ τὴν ἀνί-
δρυσιν τοῦ βασιλείου τῆς Πολωνίας μετὰ τῆς εἰς αὐτὸ προ-
σαρτήσεως τῆς πρωσικῆς Πολωνίας, τοῦ ἄλλως λεγομένου
μεγάλου δουκάτου τοῦ Πόζεν. Ἡ Πρωσία θὰ ἐλάμβανεν
εἰς ἀποζημίωσιν τὰς παρὰ τὴν Βαλτικὴν ὁλάσσαν ῥωσσοπρω-
σικὰς ἐπαρχίας, τὰς μετὰ τοῦ πρωσικοῦ συνορεύουσας, καὶ οὕτω
καθεστῆ. Βλέπει ὁ ἀναγνώστης ὅτι αἱ περὶ τῆς ἀποστολῆς
τοῦ γάλλου πρίγκηπος εἰκασταὶ διασταυροῦνται ἀλληλοδια-
δόχως πρὸς ἀλλήλας ἀνευ τῆς ἐλαχίστης συναφείας, εἰς τὴν
ὥστε καὶ αὐτοῦ τοῦ εὐλογημένου ἡ ἀνεύρεσις ἀποβαίνει
ἀδύνατος.

Ὅτι ὁ πρίγκηψ Ναπολέων εἶναι ἐντεταλμένος νὰ δια-
πραγματευθῇ πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὸ πολωνικὸν ζήτημα,
φαίνεται ἀπίστευτον. Τὴν ἀνυπαξίαν τοῦ πολωνικοῦ ζητή-
ματος πλὴν τῆς Ῥωσσίας προβαίνει καὶ ἡ Πρωσία, τῆς ὁποί-
ας αἱ πολωνικαὶ ἐπαρχίαι πρὸ πολλοῦ ἐξεργασμένησθαι ἡ ἀ-
νόρθωσις τῆς Πολωνίας ἀντικείμεται, προσέτι εἰς τὰ συμπερό-
ντα τῆς πρωσικῆς ἐπικρατείας οὐχ' ἔττον ἡ εἰς τὰς τῆς ῥωσ-
σικῆς οἱ λέγοντες δὲ ὅτι ἡ Πρωσία θὰ προσλάβῃ εἰς ἀποζη-
μίωσιν τὰς παρὰ τὴν Βαλτικὴν ῥωσσοπρωσικὰς ἐπαρχίας λησμο-
νοῦσιν ὅτι τὸ γερμανικὸν στοιχεῖον δὲν εἶναι αὐτόθι τὸ ἐπι-
κρατέστερον, καὶ ὅτι ἡ Ῥωσία δὲν προσέβη εἰσέτι εἰς τοσοῦ-
τον ναρκώσεως ὥς νὰ γίνῃται ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε λόγος περὶ
ἀκρωτηριασμοῦ αὐτῆς, ὥστε ἐπρόκειτο περὶ Τουρκίας. Διὰ
τούτου θεωροῦμεν ὡς κατὰ πάντα ψευδῆ τὰ ἀναφερόμενα πε-
ρὶ τοῦ πολωνικοῦ ζητήματος.

Τὸ πιθανώτερον εἶναι ὅτι ὁ Ναπολέων, προβλέπων σπου-
δαίως καὶ κατὰ τὸ μάλλον ἡ ἔττον προσεχέως περιπλοκὰς
ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἀπέστειλε τὸν ἐξάδελφόν του εἰς Βερολίνον
ἵνα διαπραγματευθῇ περὶ τούτου προφορικῶς μετὰ τῆς πρω-
σικῆς κυβερνήσεως. Ὁ Ναπολέων γινώσκει ὅτι ἐν περιπτώ-
σει πολέμου περὶ τῆς Ἀνατολῆς, ἡ Πρωσία δὲν θὰ συμπε-
τάσῃ μετὰ τῶν δυτικῶν δυνάμεων. Ἦλεῖ ὅμως νὰ μὴ ἐκ-
τοῦ προτέρου τὰς διαθέσεις τῆς πρωσικῆς πολιτικῆς. Ὅπως
δυνήθῃ τοιουτοτρόπως νὰ προκαταμετρήσῃ τὴν σπουδαιότη-
τα τῆς ὑπαρχούσης ἢ μὴ ῥωσσοπρωσικῆς σκυμαχίας.

Ὅτι ἡ ἀποδημία τοῦ πρίγκηπος Ναπολέοντος δὲν εἶναι ἄ-
σχετος πρὸς τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα ἐμφαίνεται καὶ ἐξ ἄλλων
διδομένων. Ἐκ Βερολίνου ἐμείλλε νὰ μεταβῇ ὁ πρίγκηψ εἰς
Βιέννην, τοῦθ' ὅπερ ὅμως δὲν ἐπραξεν ἀλλ' ἐπανῆλθεν εἰς Πα-
ρισίους ὅπουθεν βραδύτερον θὰ παρευθῇ εἰς Βιέννην. Τὴν ἀλλα-
γὴν τοῦ δρομολογίου τοῦ πρίγκηπος Ναπολέοντος θελοῦσι
τινὲς νὰ ἐξηγήσωσι λέγοντες, ὅτι ἐπειδὴ ἐπίκειται ὁ τοκε-
τὸς τῆς αὐτοκρατορικῆς τῆς Αὐστρίας, πρὸ τοῦ ὁποίου σύμ-
πασα ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια καὶ οἱ πλείστοι τῶν ἐν
Βιέννῃ διπλωματῶν μεταβαίνουν εἰς Ὁρεν τῆς Γούγγαρις,
ὁ πρίγκηψ Ναπολέων ἠναγκάσθη ν' ἀναβῇ ἐπὶ τινὰς ἐξο-
μάδας τὴν εἰς Βιέννην μεταβάσιν του. Σημειωτέον ἐπὶ τοῖς
ὅτι ὁ πρίγκηψ Ναπολέων ἐκ Βιέννης καταβαίνει εἰς Βελιγρά-
διον Βουκουρέστιον καὶ Κωνσταντινούπολιν — ὥστε ὅσον καὶ
ἂν ἰσχυρίζονται αἱ ἡμιπίστημοι γαλλικαὶ ἐφημερίδες ὅτι ὁ
πρίγκηψ οὐδεμίαν ἔχει πολιτικὴν ἐντολήν, αὕτη ἡ ἀνατολι-
κὴ αὐτοῦ ὁδοιπορία εἶναι ἀναμφισβήτητον τεκμήριον τῆς πε-
ρὶ τῆς Ἀνατολῆς καὶ κατὰ τὴν Ἀνατολήν ἀποστολῆς του.

Ἐπαναλαμβάνεται σήμερον ὅτι νέον διπλωματικὸν συνέ-
δριον περὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος θὰ συνέλθῃ μετ' οὐ πολ-
λὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἀφ' οὗ ἐξηγῆθη διπλωματικῶς
τὸ Κρητικὸν ζήτημα, δὲν βλέπομεν εἰς τί ἄλλο θὰ χρησιμεύ-
σῃ τὸ νέον τοῦτο διπλωματικὸν συνέδριον, εἰμὴ εἰς τὸ ἀπο-

καλύψαι καὶ πάλιν τὴν μεταξὺ τῶν μεγάλων δυνάμεων περὶ
αὐτοῦ ἐνυπάρχουσαν διχόνοιαν. Δυστυχῶς ἡ διελόφους συμ-
περιφορὰ τοῦ νέου ἐλληνικοῦ ὑπουργείου, καταστήσασα ὁρα-
σύτηραν καὶ ἀσυνεχῆ τὴν ὀθωμανικὴν κυβέρνησιν, συνέ-
τεινεν εἰς τὴν στασιμότητα τῶν ὑπὲρ τοῦ ἀγώνος τῆς Κρή-
της ἐνεργειῶν. (Κλειδί)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— Ὁ Σάβας. Ἀρχιερεὺς μας ἔνεκεν ἀδιαθεσίας του δὲν ἤ-
δυνῆθη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν νὰ μεταβῇ εἰς τὸν ναὸν
τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ ἐκφωνήσῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τὸν
λόγον, ὃν προαναγγεῖλαμεν διὰ τοῦ «Ἀστέρος». Τούτου ἕ-
νεκα θέλει ἐκφωνήσῃ αὐτὸν αὐριον εἰς τὸν εἰρημένον ναὸν,
εἰς ὃν ἐλπίζομεν, ὅτι θέλουν προσέλθῃ οἱ εὐσεβεῖς ἡμῶν συμ-
πολίται καὶ ἀκροασθῇ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

— Τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν 17 Ἰσταμένου, θέλει τελε-
σθῇ ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγ. Νικολάου μεγαλοπρεπὲς ἀρ-
χιερατικὸν μνημόσυνον, ὑπὲρ τῶν μακαρίων ψυχῶν τῶν ἐν
Κρήτῃ ἡρωικῶς πεσόντων Ἡρακλέους Κοκκινίδου, Ἑμμανου-
ὴλ Κρανιωτάκη καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ Πατρί-
δος αὐτόθι τελευτησάντων. Προσκαλοῦνται ὅθεν πάντες οἱ
ἐνταῦθα συμπατριῶται τῶν εἰρημένων καὶ λοιποὶ συμπολί-
ται μας, ὅπως παρευρεθῶσιν εἰς τὴν ἱερὰν λειτουργίαν κατὰ
τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ εἰς τὰ μνημόσυνα τῶν ἀειμνήστων
τούτων πατριωτῶν.

— Πρὸ πολλοῦ ἐπικρατεῖ εἰς τὴν πόλιν μας ἐπὶ τινῶν
κρητικῶν οἰκογενειῶν τὸ νόσθημα τῆς εὐφρογίας. Αἱ ἀρμόδιαι
ἀρχαὶ προσέκρυζαν ἐν καιρῷ, ὅτι οἱ μὴ ἐμβολιασμένοι πρέπει
νὰ ἐμβολιασθῶσι. Δυστυχῶς πολλοὶ τῶν ἐργατικῶν καὶ τῶν
μὴ ἐννοούντων πόσου κακοῦ πρόξενον δύνανται νὰ γίνωσιν εἰς
τὴν πόλιν, ἀμελοῦσι νὰ πράξωσι τούτο, εἴτε ἐκ δεισιδαιμονί-
ας, εἴτε ἐκ τῆς ὀλιγωρίας τῶν πρὸς τὸ νόσθημα. εἰς τοὺς κυρί-
ους τούτους ἀρκεῖ νὰ τοῖς εἰπωμεν, ὅτι κατὰ τὸν προπαρελ-
θὸν ἔτος ἀπεβίωσαν ἐν Σπείτς καὶ Κρανιδίῳ πλεόν τῶν τε-
τρακοσίων ἀτόμων, ἔνθα ὁ πληθυσμὸς τῶν κατοίκων εἶναι ἐ-
λάχιςτος καὶ εἶναι τοσοῦτον ἀραιωμένος. Φρονοῦμεν, ὅτι δὲν
ἤθελεν εἰσθαι ἄσκαπον νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν περὶ τούτου προ-
τροπὴν καὶ πάλιν αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ καὶ νὰ νοθεύσῃ τὸ κοι-
νὸν καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἡμῶν ἀρχή, πρὶν ἢ ἐπέλθωσιν ἐτι οἱ
καύσωνες καὶ λάβῃ, ὁ μὴ γένοιτο, ἐπίτασιν ἢ ἀσθένειαν.

— Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν κατασκευάζεται δαπάνη τοῦ δή-
μου ἡ μεγάλη ὁδὸς τῆς Ἀγορᾶς μας ὑπὸ τῶν ἐργολάβων τῶν
ἀναλαβόντων τὴν κατασκευὴν τῆς διὰ μειοδοσίας. Μετὰ
λύπης ὅμως παρατηροῦμεν, ὅτι εἰς τινὰ μέρη, καὶ ἰδίως εἰς
τὸ μεσαίον, ὅθεν μέλλουν νὰ διέρχωνται καθ' ἐκάστην τὰ κά-
ρα, ἡ κατασκευὴ δὲν γίνεται τόσο στερεά, οὐδὲ οἱ λίθοι
προσαρμύζονται καταλλήλως. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου
ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς δημοτικῆς μας ἀρχῆς, καὶ τῶν
μηχανικῶν, ὅπως γίνῃ τὸ ἔργον καλὸν ἀναλόγως τῆς μεγά-
λης δαπάνης καὶ κατὰ τὴν συμφωνίαν, ἣν ἔχει ὁ δήμος
μετὰ τῶν ἐργολάβων.

— Προχθὲς τὴν τετάρτην ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν
ὁ ἀνώτερος ὀργανωτὴς τῆς ἐθνοφυλακῆς μας ὁ συνταγματάρ-
χης κ. Μάνσης. Πιστεύομεν ὅθεν ὅτι καὶ ἡ ἡμετέρα δημοτι-
κὴ ἀρχὴ καὶ ὁ φαλαγγάρχης τῆς ἐθνοφυλακῆς κ. Δ. Βαφια-
δάκης συνεννοοῦμενοι ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ κ. Νομάρχου θέ-
λουσι καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως καταρτίσωσιν
αὐτὴν κατὰ τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐν ἰσχύϊ νόμου καὶ
μὴ ἔχωμεν αὐτὴν ἐπὶ ψιλῷ μόνῳ ὀνόματι εἰς τὰ μητρώα καὶ
εἰς τὰ ἔγγραφα τῆς ὑπηρεσίας, δημιουργοῦντες περιττάς θέσεις
τῶν ὑπαλλήλων καὶ μισθοδοτοῦντες αὐτοὺς ἀδρόως ἐπὶ βλά-
βῃ τοῦ δημοτικοῦ μας ταμείου ἀρκούν νομιζόμεν πλεόν αἱ
περιτταὶ περὶ συστάσεως ἐθνοφυλακῆς τυμπανοκρουσίαι καὶ
ὁ περὶ πραγματοποιήσεως τοῦ θεσμοῦ τούτου ἐμπαιγμὸς τῆς
κοινωνίας μας. ἂς πράξωμεν αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τὸ καθ' ἑαυ-
τὰς καὶ ἂς μὴ ῥίπτωσι στάκην εἰς τοὺς ἀγαπώντας νὰ ἰδω-
σιν ἐθνοφυλακὴν ἀξίαν τῆς πόλεως ταύτης, διότι, εἰναι ὡς ἀ-
ληθῶς ἐντροπὴ νὰ δαπανῶνται τὰ δημοτικὰ χρήματα ἀφει-
δῶς, χάριν τῆς συντηρήσεως τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου περι-
τοῦ ὑπαλλήλου.

— Μανθάνομεν, ὅτι ὁ νέος ἐπαρχὸς Θήρας διελθὼν διὰ
τῆς Ἰου ἐξέφρασεν ἐνώπιον τῶν προκίτων τῆς νήσου πολλὰ
κατὰ τῆς ὑποψήφου τῆς τοῦ Κ. Ζάνου, ἀποτρέψας αὐτοὺς ἀ-
πὸ τοῦ νὰ τὸν ὑποστηρίξωσι κατὰ τὰς μελλούσας Βουλευτι-
κὰς Ἐκλογὰς. οἱ πρόκριτοι ὅμως ἀπήντησαν αὐτῷ ὡς ἥρμο-
ζεν, ὑποδείξαντες ἅμα, ὅτι, τοιαύτη διαγωγή δὲν ἀρροῖζει
πῶς εἰς ἀντιπρόσωπον μιᾶς συνταγματικῆς Κυβερνήσεως,
ἥτις προσέκρυζεν, ὅτι ἦλθε διὰ τὴν ἠθικοποίησιν καὶ βελτιώσῃ
τὰ κακὰ ἔχοντα. Εἰς τὸν ἐπαρχὸν Θήρας Κ. Παπαδόπουλον
δὲν ἔχομεν ἄλλην συμβουλήν νὰ εἰπωμεν παρὰ νὰ ἐνθυμῆται
πάντοτε ὅτι αὐτὸς μὲν εἶναι ξένος εἰς τὸν τόπον εἰς ὃν ἐστά-
θη νὰ διοικήσῃ καὶ παντάπασιν ἀγνοεῖ τίς ὁ καλὸς ἢ ὁ κακός
τῆς Ἐπαρχίας ἐκείνης, οἱ δὲ ἐντόπιοι εἰσὶν οἱ μόνοι ἀρμόδιοι
νὰ κρίνωσι περὶ τῆς τιμιότητος καὶ τῆς ικανότητος ἐνὸς ἐκ-
αὐτοῦ ἐκ τῶν συμπολιτῶν τῶν ὡστε φρονήσεως ἔργον θὰ πρά-
ξῃ νὰ μείνῃ ὅλως ἀδιάφορος κατὰ τὴν ἐκλογικὴν πάλην, καθ' ὅ-
σον αὐτὸς μὲν μετ' οὐ πολλὸ θέλει ἀναχωρήσει ἐκείθεν ὡς ἀν-
εχώρησεν καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῶν προκατόχων του, ἀφίρων κα-
λὰς ἡ κακὰς ἐκ τῶν πράξεων αὐτοῦ ἀναμνήσεις, οἱ δὲ κάτοι-
κοι καὶ συμπολίται τῶν ὑποψηφίων τῆς Ἐπαρχίας ἐκείνης θὰ
μεινωσὶ διὰ παντός εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, συζῶντες καὶ συναλ-
λασσόμενοι μετὰ τῶν ἐν ἀγάπῃ καὶ ὁμοφροσύνῃ ὡς ἀδελ-
φοὶ καὶ καλοὶ συμπολίται. Εἴθε τὰ ὀλίγα ταῦτα εἰσακουσθῶ-
σι καὶ εἰς τὰς δημοτικὰς τάξεις καὶ τ

διωρίσθη ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας ὁ Κ. Τίκερμαν, ὁ δὲ παρὰ τῇ Ῥωσικῇ κυβερνήσει Κ. Κλάβ ἐδωκε τὴν παραίτησίν του, ἐπαναρχούμενος εἰς Ἀμερικὴν τὴν προσηχὴ Μαϊόν.

Κατὰ τὴν «Βελγικὴν Ἀνεξαρτησίαν» ἡ Τουρκία διαπραγματεύεται ἐν Λονδίῳ μετὰ δύο μεγάλων οἰκων, δάνειον 4,200,000 λιρῶν στερλινῶν μετὰ τῶν 18 ο/ο, πληρωτέον ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν.

Εὐρωπαϊκὴ τις ἐφημερίς ἀναφέρει ὅτι ἤρξαντο διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Τουρκίας, ὅπως παραχωρηθῇ εἰς τὰς πρώτας ναυλόγιόν τι ἐν τῇ Μαριμαρτζα, καμένη ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀπέναντι τῆς Ῥόδου. Ἡ Ἀγγλία ἀνίσταται πάσαις δυνάμεσιν εἰς τὴν παραχώρησιν ταύτην.

— Ἄν καὶ ὁ ἡγεμὼν τῆς Σεβρίας ἐβεβαίωσε τὴν αὐστριακὴν κυβερνήσιν περὶ τῶν εἰρηνικῶν αὐτῆς προθέσεων, οὐχ ἤπτον ἡ κυβερνήσις τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ ἀπέστειλε στρατεύματα καὶ παντοειδῆ πολυμερῶν εἰς τὰ μεθόρια τῆς Γαλλίας, Ταρισὶν καὶ Τσένονβιτς.

Ἡ «Διεθνής» τῶν Παρισίων ἀναφέρει, ὅτι ἡ Ῥωσσία τάττει κλιμακιδὸν ἐπὶ τῶν ἀτατοικῶν μεθωρίων αὐτῆς, οὐ μόνον στρατὸν 200,000 ἀνδρῶν, ἀλλὰ τὸ μέγιστον μέρος τῶν στρατιωτικῶν αὐτῆς δυνάμεων. Ὑπὲρ τὰς 500 χιλιάδας στρατιωτῶν συνεκεντρώθησαν, λέγει, ἐπὶ τῶν αὐστρουγγικῶν μεθωρίων μετὰ τῆς φανερᾶς προθέσεως νὰ προσβάλωσι ταυτοχρόνως τὴν Βιέννην καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ὅν καιρὸν ἡ Ῥωσσία ἤθελε κρατεῖ ἀκίνητον τὴν Γαλλίαν. Ἀς ἴδωμεν κατὰ πόσον οἱ ῥόδοι τῆς ἐπισήμου ταύτης ἐφημερίδος ἔχονται ὑποστάσεως, ἡ ἀνιῆς εἶναι ἐγγύς.

Κατὰ τὸν «Ἀνατολικὸν Κήρυκα» οἱ ἐργάται καὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι τοῦ νομισματοκοπείου τῆς Τουρκίας, εἰς οὓς ὀφείλονται μισθοὶ μηνῶν 45, ἐπέδωκαν ἀναρρᾶν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν, δι' ἧς παρεκάλουν μετὰ σεβασμοῦ νὰ πληρωθῇ αὐτοῖς μέρος τοῦλάχιστον τῶν ὀφειλουμένων καὶ ὑστερημάτων, ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἐδέξατο λίαν ἀποτόμως τὴν ἀναρρᾶν καὶ ἐσχισεν αὐτήν. Ἰδοὺ εἰς ποίαν θέσιν ἐφθασεν οἰκονομικῶς ἡ Τ. Πύλη.

Ὁ Μέγας Βεζύρης ἐδέξατο τὴν παρελθούσαν δευτέραν τοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ Μαυροβουνίου εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν, οἵτινες ἀνενέωσαν αὐτῷ τὰς αἰτήσεις ἃς εἶχον διατυπώσαι, ἀλλ' ὁ Μ. Βεζύρης ἀπεκρίνατο ὅτι ἔχει λόγους νὰ μὴ δεχθῇ τὰς αἰτήσεις ταύτας, εἰπὼν, ὅτι ἡ Πύλη δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνδύσῃ εἰς οὐδεμίαν τῶν αἰτήσεων τούτων. Τὴν παρελθούσαν δὲ Κυριακὴν ἐμελλον νὰ τύχωσι νέας ἀκρόσεις παρὰ τοῦ Μ. Βεζύρη καὶ λάβωσι τὴν ὁριστικὴν περὶ τῶν αἰτήσεων τῶν ἀπάντησιν.

Τὸ γαλλικὸν ἐκτίμησε σήμερον νεωτέρας εἰδήσεις ἐκ τῆς Εὐρώπης τῆς 2 (14) Μαρτίου.

Ἐν Τουλούζῃ τῆς Γαλλίας ἐγένοντο ταραχαὶ ἀρκετὰ σπουδαῖαι, ἀφορμῆς δοθείσης ἐκ τῆς προσκλήσεως τῶν δυνάμεϊ τοῦ νέου στρατιωτικοῦ νόμου ἀποτελούντων τὴν κινήτην ἐθνοφυλακὴν νέων, εἰς τὸ ὑγειονομικὸν συμβούλιον. Δις γίλιναι καὶ ἐπέκεινα, ψάλλοντες τὸν Μασσαλιωτικὸν ὕμνον, φωνάζοντες ζήτω ἡ ἐλευθερία, καὶ ἔχοντες ἐρυθρὰν σημαίν, διήλθον τὴν πόλιν, ἐθραυσαν τὰς βέλους τῶν δημοσίων καταστημάτων καὶ προέβησαν εἰς ἄλλα ἀτακτήματα. Τηλεγραφήματα ἀναγγέλλουσι τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως. Τὰ σημεῖα ταῦτα οὐδ' ὅπως εἶναι εὐχάριστα διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῆς Γαλλίας.

Ἐγένετο ἀπόπειρα δολοφονίας κατὰ τοῦ διαδόχου τῆς Ῥωσσίας ἐν Δρέσδῃ, παρὰ τινος κατασκευαστοῦ ἀλεξίβροχι-
ων. Ὁ ἀποπειραθεὶς, συλληφθεὶς, ἐστάλη εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

Τὰ εὐρωπαϊκὰ ἀέθαια πάντα.
— Ὁ συνταγματάρχης Κ. Σμόλεντζ, ὅστις, ὡς ἐρρέθη πρό-
τινος, διωρίσθη ἀρχηγὸς τῆς Ἡελοποννήσου, δὲν ἐδέχθη τὴν
θέσιν ταύτην. Συνεπεία τῆς ἀρνήσεως ταύτης διωρίσθη ὁ Κ.
Δ. Ν. Βότσαρης.

— Ναυτικὴ δύναμις τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῶν ἠνω-
μένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Κατ' ἐπιστήμοντινα στατι-
στικὴν, ἦν ἐσχάτως ἐδημοσίευσεν τὸ ἀγγλικὸν ναυαρχεῖον, τὸ
ναυτικὸν τῆς Μεγάλης Βρετανίας συνέκειτο κατὰ τὸ παρελ-
θὸν ἔτος, 1867 ἐξ 697 πλοίων, ἅτινα διηροῦντο ὡς ἑξῆς:
312 πλοῖα τῆς γραμμῆς, ἀτμοκίνητοι φρεγάται καὶ κορ-
βέται.

72 ἱστοφόρα διαφόρων τάξεων.
400 κανονιοφόροι.

113 πλοῖα, χρησιμεύοντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν πολεμι-
κῶν λιμένων.

82 ἀκταίωροι καὶ πρόσκοποι.

Εἰς τὸν κολοσσαῖον τοῦτον στόλον προσθετέον 24 νέα πλοῖα
κατασκευαζόμενα ἡ ἔτοιμα νὰ ἐξοπλισθῶσι, καὶ ὧν τινὰ εἰ-
σι ὁωρηκτά, πυρροφόρα καὶ φέροντα ἕκαστον ἐξ ἑως δώδεκα
γίγαντῶν τῆς τελευταίας ἐφευρέσεως τηλεβόλα.

Ἐκ τῶν 679 τούτων πλοίων 262 εὐρίσκοντο διεσκορπι-
σμένα εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας τῆς ὑδρογείου κατὰ τὸ λῆξαν
ἔτος. Γνωστὸν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ πολιτικὴ συνίσταται εἰς τὸ νὰ
δεικνύει ὅσο τὸ δυνατόν συνεχέστερον τὴν Βρετανικὴν ση-
μαίαν εἰς πᾶντας τοὺς λιμένας καὶ αὐτοὺς εἰσέτι τοὺς μι-
κροτέρους ὅρους, ὅσοι χωράσονται τὰς ἀκτὰς τοῦ Ὠκεανοῦ.

Ἀλλὰ διὰ τοῦ ἀτμοῦ οὐδὲν εὐκολώτερον εἰς τὸ ναυαρχεῖον
τοῦ νὰ συγκεντρώνῃ τὰ πλοῖα εἰς διδομένον σημείον εἰς ὃ
τηλεγράφος δίδει τὴν διαταγὴν νὰ φθάσῃ ὁ δαίνα ἡ δαίνα
ναύαρχος. Περιπλέον δὲ τὰ διάφορα πλοῖα σχηματίζουν
εἰδικούς στόλους. Οὕτω δὲ ὑπάρχει ὁ στόλος τοῦ Προβμοῦ,
ὅστις παραπλῆει τὴν Μάγχην, ἡ ἡσυχάζει ἐν τοῖς λιμέσι τῆς
μεσημβρινῆς παραλίας τῆς Ἀγγλίας. Ὑπάρχει ὁ στόλος τῆς
Μεσογείου, τοῦ βορείου Ἀντλαντικοῦ, τοῦ Εἰρηνικ. Ὠκεανοῦ κτλ.

Ἐξετάσωμεν νῦν καὶ τὴν ναυτικὴν δύναμιν τῶν ἠνωμέ-
νων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ ἐμφυλίου πολέμου τῷ 1865, ἡ βόρειος

Ἀμερικὴ ἔπληθει 600 πλοῖα παντὸς εἶδους καὶ πάσης τάξε-
ως. Ἀλλὰ κατόπιν ἐπωλήθησαν πάντα τὰ ἀρχαῖα ἢ τὰ
φθινόμενα ὡς τοιαῦτα.

Τῷ 1867, ὁ στόλος τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν συνέκειτο
ἐκ 294 πλοίων φερόντων 2563 τηλεβόλα, ἦτοι, 31 α. τά-
ξεως, φερόντων 686 τηλεβόλα 48 β' τάξεως καὶ 606 τη-
λεβόλων καὶ 135 δ' τάξεως καὶ 390 τηλεβόλων.

Τὰ ἄνω τῶν 2500 τῶνων λέγονται πλοῖα α' τάξεως.

Εἰς ταῦτα προσθετέα 45 ἕτερα πλοῖα κατασκευαζόμενα ἡ
ἔτοιμα νὰ ἐξοπλισθῶσι καὶ φέροντα 335 τηλεβόλα.

Ἄσας λοιπὸν ὁ ἀμερικανικὸς στόλος σύγκειται ἐκ 339
πλοίων, φερόντων 2098 τηλεβόλα.

Ἐν τούτοις δὲν ἀριθμοῦνται αἱ ἀκταίωροι καὶ οἱ πρόσ-
κοποι.
(Νεολόγος)

— Ὁ ἱκανὸς καὶ ἀκαρτεὺς χαρακτήρως πρωτοδίκης κ. Χω-
ρεπισκοπὴς μετετέθη εἰς Ζάκυνθον. Ἡ μετὰθεσις αὐτῆ ἀπ-
εδοκίμασθη παρὰ πάντων, ὅσοι ἐγνώρισαν τὸν καλὸν καὶ ἀρ-
χαῖον αὐτὸν δικαστήν. Ἡ κυβερνήσις, χυμίζουσα, ὀφείλει νὰ
εὐχαριστῇ καὶ οὐχὶ νὰ δυσχεραίνῃ τοιοῦτους ὑπαλλήλους.

— Πρὸς ἀντίρρυσιν τῶν ὑπὸ τῶν τουρκικῶν πλοίων διαδι-
δομένων περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι κρητικῶν οἰκογενειῶν ὅλοι οἱ ἐν-
ταῦθα Κρήτες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, περὶ τὰς 3000, συνελ-
θόντες προχθὲς ἐν τῷ ἱερῷ ναφ τοῦ Ἀγ. Νικολάου ἐδήλωσαν
ἐνώπιον τῶν συμβολαιογράφων κκ. Νικολάδου καὶ Πολυδώ-
ρου, ὅτι μένουσιν εὐχαριστήμενοι ἐν Ἑλλάδι καὶ ὅτι οὐδεὶς
δύναται νὰ τοὺς ἀποσπᾷ ἐντεῦθεν, ἐὰν μὴ πραγματοποιηθῇ
ὁ πόθος τοῦ κρητικῶ λαοῦ.

— Δι' ἰδιαιτέρας δὲ πράξεως τῶν οἱ ἐνταῦθα Κρήτες ἐξ-
ελέγχουσι μίαν πρὸς μίαν ὁδὸς τὰς ὑπογραφὰς ὅσαι ἐφάνη-
σαν εἰς μίαν ἀναρρᾶν ἐκ Χανίων, χαλκευθεῖσαν κατὰ τὴν ἐν
Κρήτῃ διαμονὴν τοῦ μεγάλου βεζύρου, καὶ ἀποδεικνύουσιν,
ὅτι αἱ ὑπογραφαὶ ἐκεῖναι εἶναι ἡ ἀνθρώπων τεθνεώτων ἢ
ἐπαναστατῶν ἢ φυγάδων.

— Διὰ τοῦ γαλλικοῦ τῆς Μαρσαλίας τῆς παρελθούσης
παρασκευῆς ἀπεσταλθέντων παρὰ τῆς κυβερνήσεως οἱ ἀξιωμα-
τικοὶ κ. Ι. Γ. Ῥόδιος καὶ Θρ. Μάνος εἰς Γαλλίαν, ὅπως ἐπι-
στατήσωσιν αὐτοῖς εἰς τὴν προμήθειαν τῶν ὅπλων καὶ παν-
τὸς τοῦ διὰ τὰς χρεῖας τοῦ ἑλλ. στρατοῦ ἀναγκασιούτος πο-
λεμικοῦ ὕλικου. Ὁ δὲ μέχρι τοῦδε μένων ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ τῷ
αὐτῷ σκοπῷ κ. Ράινει ἀνεκλήθη.

— Μεταξὺ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς ὀλίγου ἀπεχούσης Κη-
φισίας, ὅπου αἱ ΑΑ. ΜΜ. θὰ διέλθωσι τὸ προσεχὲς ὅρος,
συσταίνεται τηλεγραφικὴ γραμμὴ, ἐντὸς ὀλίγου ἀποπερα-
τωμένη.

Ἡ δὲ πόλις ἡμῶν, ἔνθα συγκεντρῶνται τόσα συμφέροντα
ἐμπορικὰ καὶ ναυτικά, πότε θὰ ἐνωθῇ διὰ τηλεγράφου;

— Γυνὴ τις, Χία τὴν πατρίδα, ἔτεκεν ἐν Κωνσταντινου-
πόλει συγχρόνως τρία θήλα τέκνα.

— Ἐν Κωνσταντινουπόλει διατρίβουσιν ὁ πρῶν δῆμαρ-
χος τοῦ Λονδίνου Θωμᾶς Γαβριήλ καὶ ὁ δημοτικὸς σύμβου-
λος Σίδνεϋ Οὐάττερ. Οὗτοι ἐπισκέφθησαν ἐν τῇ Υ. Π. τὸν
Φουὰτ πασσά, ὅστις εἶπεν αὐτοῖς ὅτι τὰ πάντα εἶναι εἰς
τὴν διάθεσίν των, ἵππου, ἄμαζαι, ἀτμοπλοῖα ἵνα περιήγουν
αὐτοὺς εἰς Βόσπρον, Προποντίδα καὶ Προῦσαν. Ὁ δὲ διευ-
θυντὴς τοῦ Ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας, ὅπου καταλύουσιν οἱ
πρῶν δημοτικοὶ ἀρχόντες τοῦ Λονδίνου, εἰδοποιήθη ὅτι ὁ-
ρεῖται νὰ περιποιηθῇ τοὺς ὡς πρίγκηπας.

Φιλτατοί μοι Συμπολίται καὶ Συνεπαρχιώται!

Μακρὸς χρόνος μ' ἀπεχώρησεν ἀφ' ὑμῶν καὶ περιστάσεις,
εἰς ἃς οἱ πλείστοι τῶν Ἑλλήνων, δυστυχῶς, ὑπέκρουσι, μὲ
ἠνάγκασαν νὰ ζήσω ἐπὶ πολὺ μακρὰν τῆς φιλάτης Πα-
τρίδος.

Ἄν συνεπεία τούτου δὲν εἴμαι ἤδη προσωπικῶς τοῖς πᾶ-
σι γνωστός τὸ ὄνομά μου, ἡ οἰκογένειά μου ζῇ καὶ σήμε-
ρον ἐν μέσῳ ὑμῶν.

Ἡ ἀγάπη μου ἐπομένως πρὸς πάντας ὑμᾶς, ὁ ἀκαρτεὺς
πρὸς τὴν Πατρίδα ἐν γένει ἔρω μου μὲ ὑπερχεῖσεν νὰ κα-
ταφρονήσω συμφέροντα οὐσιώδη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ μετα-
βῶ εἰς τὴν φίλην Πατρίδα, ὅπως συζήσω τοῦ λοιποῦ μεθ' ὑ-
μῶν, ὅπως συνεργασθῶ καὶ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν, τὸ κατὰ δύνα-
μιν, ὑπὲρ τῆς εὐμερίας τοῦ ὅλου ἔθνους, ἀπάσης τῆς ἑλλη-
νικῆς φυλῆς καὶ ἰδίως ὑπὲρ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν.

Πρὸ ἐνὸς καὶ ἐπέκεινα ἔτους κατοικῶ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ
τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ γεύομαι διηνεκῶς τῆς ἀνεκράστου ἡ-
δονῆς, ἣν παρέχει εἰς πάντα Ἑλλῆνα ἡ μετὰ τῶν ὁμογε-
νῶν αὐτοῦ συμβίωσις. Ἀλλὰ διὰ μόνης τῆς συμβιώσεως τὸ
καθῆκον πρὸς τὴν Πατρίδα δὲν ἐκπληροῦται, ἡ ἀγάπη οὐδό-
λος καταφαίνεται, ἀπαιτεῖται ἐργασία, ἀπαιτοῦνται θυσιᾶι,
δι' αὐτῶν κυρίως καταφαίνεται ὁ ζήλος καὶ ἡ ἐπιθυμία ἦν
ἕκαστος ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὑπὲρ τῆς εὐμερίας καὶ τοῦ μεγα-
λείου τοῦ ἔθνους αὐτοῦ.

Ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς καὶ ἡ τῶν νέων ἐκλογῶν διάταξις
παρέχει μοι κατάλληλον εὐκαιρίαν. ἵνα θηρεύσω μέσῳ, ἵνα
παρουσιασθῶ ἐνώπιον ὑμῶν καὶ αἰτήσω τὴν συνδρομὴν ἀπάν-
των τῶν συνεπαρχιωτῶν μου πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκον-
τος τὸ ὁποῖον μόνον ὁ πρὸς τὴν πατρίδα ἔρω ἐμπνέει μοι.

Ἐν ἐμοί, φίλτατοι Συνεπαρχιώται, εὐρίσκητε ἰδέας ὅπως
συντηρητικᾶς, σέβας ἀπόλυτον πρὸς τὴν Βασιλείαν τοῦ ἔ-
θνους, λατρείαν εὐλικρινῆ καὶ ἀδολον πρὸς τοὺς συνταγματι-
κοὺς αὐτοῦ θεσμούς καὶ πόθον ἀπλετον πρὸς τὸ μεγαλεῖον
αὐτοῦ, ἀφοσίωσιν δὲ πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν ἡμῶν ἐπαρχίαν καὶ
τάσιν πρὸς τὰ ἰδιαιτέρα αὐτῆς συμφέροντα, ἅπασαι δὲ αἱ ἐρ-
γασίαι μου θέλουσι τείνει πάντοτε πρὸς τὸ γενικὸν τοῦ ἔ-
θνους συμφέρον, ἐκ τῆς καλῶς ἐννοουμένης ἀμεροληψίας ἀεί-
ποτε ὀδηγούμενος.

Δεῖγμα τῆς ἀμεροληψίας μου ταύτης ὑπόσχομαι ὑμῖν ὅσο

τάχιστα· ἄλλως τε εἶναι βεβαίως γνωστὸν τοῖς πᾶσιν, ὅτι τὴν
βουλευτείαν δὲν θηρεύω δι' ὕλικους καὶ ἰδιοτελεῖς σκοπούς,
ἐνὰ μόνον σκοπὸν καὶ μίαν μόνην τρέφω ἐπιθυμίαν, τοῦ νὰ
φανῶ χρήσιμος εἰς τὴν Πατρίδα μας.

Ἐπὶ τέλους θέλω διατελεῖν ἀείποτε εὐγνώμων πρὸς πάντας
τοὺς συνεπαρχιώτας μου, ἐὰν οὗτοι εὐαρεστηθῶσι νὰ με τιμή-
σωσι διὰ τῆς ὡς εἴρηται ἐμπιστοσύνης αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐ-
ναντίᾳ περιπτώσει, δὲν θέλω, βεβαιωθῆτε, παῖσαι τοῦ ν' ἀγα-
πῶ καὶ τιμῶ εὐλικρινῶς ἅπαντας, προσπαθῶν καὶ καταγινώ-
μενος νὰ φαίνομαι ἀείποτε συνελεγκτικὸς εἰς τὴν Πατρίδα μου.
Οὐδέποτε δὲ καὶ ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θέλω παραβλέπειν ἡ
λησμονῆσαι τὴν γεννήσασαν καὶ γαλουχήσαν με φιλότιμον
μου Ἀνδρῶν.

Ἐν Ἀνδρῶ, τὴν 4 Μαρτίου 1868.
Ὁ Συμπολίτης σας

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΥΡΙΑΚΟΣ.

Σ. Σ. Δημοσιεύοντες τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Ἰω. Α. Κυριακοῦ δὲν δυνάμεθα περὶ νὰ συστήσωμεν ἀμερο-
λήπτως αὐτὸν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἀνδρου, ὡς
ἄνδρα παρέχοντα πάντα τὰ ἐχέγγυα τοῦ καλοῦ πα-
τριώτου καὶ βουλευτοῦ ἐπομένου, ἐὰν ἡ ψήφος αὐ-
τῶν τὴν ἀναδείξῃ τοιοῦτον, καλόσον ἐκ τῶν πραγ-
μάτων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν κατὰ καιροὺς γενναίων ὑπὲρ
Πατρίδος συνεισφορῶν του καταφαίνεται ὁ ἀκαρτερὴς
πατριωτισμὸς του καὶ τὸ ἀφιλοκερδὲς ὑφ' οὗ ἐμπνέε-
ται νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ αὐτὸς τὴν ἰδιαιτέραν
πατρίδα του Ἀνδρῶν. Ὁ κ. Ἰω. Κυριακὸς καὶ
διὰ τῶν γνώσεων αὐτοῦ καὶ διὰ τῶν εὐγενῶν σχέσε-
ων του μετὰ τῶν ἐν Ἀθήναις ἰσχυρῶν φίλων του, καὶ
διὰ τῶν κλητῶν πρὸ πάντων αἰσθημάτων του δύναται
νὰ ὠρελήσῃ πολὺ τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του ἢ νὰ τι-
μήσῃ ἐπομένως αὐτὴν ἐντὸς τοῦ Κοινοβουλίου διὸ καὶ
εὐελπίζομεθα, ὅτι οἱ νοσημονέστεροι καὶ οἱ μέλλον
ἀνεξάρτητοι τῶν κατοίκων τῆς Ἀνδρου θὰ συστήσω-
σιν αὐτὸν στενῶς καὶ εἰς τοὺς μὴ γνωρίζοντας καλῶς
τὰ ἡθικὰ ταῦτα πλεονεκτήματα τοῦ ἀνδρῶς, ἅτινα εἰ-
σὶ μία πραγματικὴ ἐγγύησις δι' αὐτοὺς καὶ τὴν ὡ-
ρμίαν πατρίδα των Ἀνδρῶν.

— Τὸ ταχύπλοον ἡ «Κρήτη» ἀνεχώρησε προχθὲς εἰς τὴν
πρὸς ὃν ὅρον καὶ ἐφθασε σήμερον κομίσαν 100 γυναῖκόπαιδα,
ἐπλοιάρχη δὲ ὁ Κ. Ν. Σουρμελῆς.

Ἀριθ. 8,088.

Ὁ Συμβολαιογράφος Σύρου, ὡς ὑπάλληλος ἐπὶ τοῦ πλει-
στηριασμοῦ τοῦ ἐνταῦθα εἰς Ἐπρόκαμπον Κομματᾶ κήπου
τοῦ Γεωργίου Π. Λιβανοῦ.

Πρὸς τοὺς ἀναγγελλαντας ἑαυτοὺς δανειστὰς Κυρίους Πα-
ναγιώτην Σαμποράκην, ἐμποροῦν ἀλλήλων, ὡς ἐπιτροπὴν τῶν
ἀνῆλικων τέκνων τοῦ ἀποθανόντος Πέτρου Πολίτου τέκνων,
Σπυρίδωνος, Γεωργίου καὶ Μαρίας.

Ἰωάννην Βενιζέλον, δικηγόρον, ἐνεργούντα δι' ἑαυτὸν καὶ
ὡς προσωρινὸν σύνδικον τοῦ περὶ τῶν Γεωργίου Π. Λι-
βανοῦ. Γεωργίου Φραντζίδην, ἐμπορον, σύνδικον τοῦ ἰδίου Γε-
ωργίου Π. Λιβανοῦ, καὶ τὸν ἐπισπεύδοντα Γεωργίου Ταμπα-
λῆν, ξενωδόχον, ἅπαντας κατοίκους Ἐρμουπόλεως.

Καὶ πρὸς τοὺς ἐνταῦθα κατοικοῦντας Κυρίους Ἰερώνυμον
Φ. Ρούσσον, ἄνεργον, καὶ Ματθαῖον Περμάχον, βυρσοδέψην.

Δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 989 καὶ τὰ συνδυασμένα τῆς Πολιτι-
κῆς Δικονομίας, σὰς προσκαλῶ, Κύριοι, νὰ μᾶς προσαγάγητε
ἐμπροθέως τὰ δικαιολογητικά σας ἔγγραφα ἐφ' ὧν στηρί-
ζετε τὰς ἀπαιτήσεις σας, καὶ λάβετε γνώσιν τῶν προσαχθ-
ομένων ἐπὶ τῆς διανομῆς τοῦ ἐκπλειστηριασματος, τοῦ ἐπ' ὀ-
νόματι τοῦ Ματθαίου Περμάχου, κατακυρωθέντος κήπου τοῦ
πρὸς ὑμᾶς ὀφειλέτου Γεωργίου Π. Λιβανοῦ.

Παρατρεῶ δὲ ὑμῖν ὅτι, πᾶσα προσαγωγή των ἢ ἐνστασίς
τις μὴ ἐμπρόθεως καθίσταται ἀπαράδεκτος, καὶ ὡς μὴ γε-
νομένη.

Παραγγέλλεται ὁ ἀρμόδιος κλητὴρ τὴν ἐπίδοσιν ἀντιγράφου
τῆς παρουσίας ἐκάστη τῶν μνημονευμένων ἀπαιτητῶν καὶ
πρὸς τὸν τοῦ ὀφειλέτου σύνδικον, πρὸς δὲ, τὴν ἄμεσον δημο-
σίευσίν της καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἀστὴρ τῶν Κυκλά-
δων.

Ἐγένετο ἐν Σύρῳ εἰς τὸ παρὰ τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι γραφεῖόν
μου, σήμερον τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ
ἀτακτοῦστοῦ ἐξηκοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους.

Ὁ Συμβολαιογράφος Σύρου
(Γ. Σ.) ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΠΕΝΟΥΡΑΟΣ.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν, αὐθιμέρον.
Ὁ Συμβολαιογράφος
(Γ. Σ.) Α. ΠΕΝΟΥΡΑΟΣ.

Ἀριθ. 4,334.

Α'. Ἐκθεσις Δημοποιήσεως Πλειστηριασμοῦ.

Ὁ Κλητὴρ τοῦ Πρωτοδικείου Συρου Σπυρίδων Ζορ-
πάνος Δημοποιεῖ ὅτι.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθμοῦ 2,552 καὶ ἀπὸ 18
Αὐγούστου 1859 ἐκτελεστοῦ συμβολαιοῦ ὑποθηκο-
δάνειου τοῦ συμβολαιογράφου Ἐρμουπόλεως Ἀντωνίου
Ἀλδερτη καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμοῦ 21,281 παραχωρη-
τηρίου ἐγγράφου τοῦ συμβολαιογράφου Ἐρμουπόλεως

(Ἐπεταὶ συνέχεια δικαστικῶν

Ὁ ἐκδότης Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ.